

സുറിയാനി

മലയാളം

നിഘണ്ടു

ഫാ. അന്ത്രെയോസ് കളപ്പുരക്കൽ

1940

ܣܘܪܝܐܐ ܘܡܠܝܘܬܐ ܕܩܪܝܝܬܐ
ܕܣܘܪܝܐܐܘܨܐ

SYRIAC MALAYALAM DICTIONARY

കുറ്റപ്പുരയ്ക്കൽ

പെ. ബ. അനന്തയോസ് മല്ലാനമ്പുനാൽ

സംഭരണമയ

സുറിയാനി മലയാള
നിഘണ്ടു.

വടക്കയിൽ മത്തായിക്കുഞ്ഞനാർ
പരിഷ്കരിച്ചു വിപുലമാക്കിയ
പതിപ്പ്.

*Printed at
The Mar Thoma Sliha Press,
Mangalapuzha,
Alwaye.*

1940

പ്രാരംഭസൂചകം.

ലോകത്തിലുള്ള ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും ഓരോ പ്രത്യേക മാതൃഭാഷയും ഉണ്ടെന്ന് അതതു ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ചോഷിക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്. എന്നാൽ ദേശ്യഭാഷയായി ഇക്കാലത്തു നടപ്പിലാക്കുന്ന കൽദായ സുറിയാനി അതിന്റെ കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടും ഉല്പത്തിമാതൃഭാഷയ്ക്കൊപ്പം ഏറ്റവും ശ്ലാഘനീയമായിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ, ലോകരക്ഷകനായ ദൈവശാമിശിമായും തന്റെ പരിശുദ്ധ ജനനിയും വിശുദ്ധ പ്രേഷിതരും പാപംസംഭരിച്ചുവന്നതും നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിമാ ഒന്നാമതായി ദിവ്യ പ്രജ്ഞപ്രയോഗിച്ചതും ഈ ഭാഷ ആയിരിക്കയാൽ ദൈവികമായ ഒരു തൃപ്തിയും മഹത്വവും ഇതിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വാദമറ്റ സംഗതിയാകുന്നു. വേദപാരഗന്മാരായ വി. ഈറാനിമ്മോസ്, ആഗസ്റ്റീനോസ് മുതലായ മഹാനാർ പ്രസംഗിച്ചു സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതരശാസ്ത്രീകളാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നാം പഠിപ്പിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കിഴക്കേസഭയിൽ സൂര്യസമാനം ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരും കൽദായസുറിയാനിക്രമം അനുസരിച്ചിരുന്നവരും ഏതദ്ഭാഷയിൽ അനിതര സാധാരണമായ പാണ്ഡിത്യം പ്രാപിച്ചിരുന്ന വേദപാരഗന്മാരുമായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ അപ്രേം മുതലായ മഹാപിതാക്കന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ രചനാവിശേഷംകൊണ്ടും അർത്ഥഗാംഭീര്യംകൊണ്ടും ആനന്ദപ്രദങ്ങളാണെന്ന് ആ ഭാഷയുടെ സാരസ്യം അറിയാനിടവന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ഐകകണ്ഠ്യേണ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

മലയാളത്തിലുള്ള കൽദായ സുറിയാനിക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വൈദികന്മാർ വിശേഷിച്ചും പുരാതനമായി അവർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്വത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ സ്വന്തം ഭാഷയായ സുറിയാനിയേ അന്യ ഭാഷയായും അന്യഭാഷകളായ ലത്തീൻ, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായവയേ സ്വന്തം ഭാഷകളായും വിരുദ്ധവിചാരത്തോടുകൂടെ പഠിച്ചും പരിചയിച്ചും വരുമ്പോഴൊക്കെ അവരെക്കുറിച്ച് നാം ഏറ്റവും പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കൽദായ സുറിയാനിക്കാരായ ആചാര്യന്മാരും വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളും ആ ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അജാഗ്രതയും, മൗഢ്യവും പശ്ചാത്യഭാഷകളേക്കാൾ ഈ ഭാഷ നാമാവശേഷമായി തീരുമോ എന്നു വ്യസനസമേതം പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ലത്തീൻ, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഐരോപ്യഭാഷകൾ പ്രയോജനാർത്ഥം അവസ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയാണെന്നു പറയുന്നതിൽ നാം ഒട്ടും സം

ശയിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും കൽദായ സുറിയാനിക്രമം അനുസരിക്കുന്ന തോമ്മാ സന്യാസികൾക്കു വിശിഷ്ട വൈദികർക്ക് ഈ ഭാഷാപരിജ്ഞാനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ധർമ്മാനുഷ്ഠാനമാണെന്നു പറയുവാൻ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. എട്ടുകൊണ്ടെന്നാൽ ദിവ്യപുജ, ദൈവഭവ്യാനുമാനങ്ങൾ, കാനോനാജപമാലിയായി അത്യാവശ്യകളായിരിക്കുന്ന ദൈവാരാധനക്രമങ്ങളെല്ലാം ഈ ഭാഷയിൽത്തന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതിലുള്ള പ്രത്യേക പരിജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കാതെ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നിരിക്കെ, ലത്തീൻ ആലിയായ ഐറോപ്യഭാഷകളുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുകയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പൂജാക്രമഭാഷയായ സുറിയാനിയിലുള്ള പാണ്ഡിത്യം നിസ്സാരമെന്നോ അനാവശ്യമെന്നോ ഭാവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തുച്ഛബുദ്ധികളായ ചിലരുടെ അവസ്ഥാഭേദത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു നാം ഏതു പറയേണ്ടവെന്നറിയുന്നില്ല.

കൽദായ സുറിയാനി ഭാഷയുടെ മേല്പറഞ്ഞ ഗുണം നിമിത്തം അന്യഭാഷക്കാരും ഇതര ക്രമാനുസാരികളുമായ യൂറോപ്യരിൽ അനേകം മഹാന്മാർ ഏതെങ്കിലും ഭാഷാപരിജ്ഞാനം തങ്ങൾക്കു ശ്രേയസ്സരമായ ഒരു ഭൂഷണമെന്നറിഞ്ഞ് ആ ഭാഷ അഭ്യസിച്ചു അതിൽ കീർത്തിപ്പെട്ടവരായി തീരുന്നതുമല്ലാതെ അത് എവിടെയും പ്രബലപ്പെടുവാൻതക്ക പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യുവരുന്നതും നമുക്ക് അനുഭവമാണല്ലോ. യൂറോപ്പിലുള്ള ഫ്റാൻസ്, ബെൽജിയം, ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലും അമേരിക്കയിലും പലവിധ പുസ്തകങ്ങൾ ഈ ഭാഷയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതന്നെ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ കത്തോലിക്കാത്തിരസ്സഭയുടെ പ്രധാനാധ്യക്ഷന്മാരായ വിത്തുല പിതാക്കന്മാരിൽ, പതിനാലാം ബനദിക്തോസ്, ഒൻപതാം പിയൂസ്, പതിമൂന്നാം ലെയോൻ ആലിയായ മഹാത്മാക്കൾ കിഴക്കേ റീത്തുകളുടേയും സുറിയാനി ഭാഷയുടേയും പ്രബലതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾ ടി. സംഗതിക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പശ്ചാലോചിച്ചാൽ നമ്മുടെ തിരുക്കർമ്മ ഭാഷയെ അവശ്യം പരിപാലിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ മുറയാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ഒരു ഭാഷയുടെ പോഷണത്തിനു പ്രധാനമായ ഉപകരണങ്ങൾ വ്യാകരണം, അകാരാദി എന്നിവയാണല്ലോ. എന്നാൽ കേരളീയരായ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സുറിയാനിഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനു തക്കതായ ഒരു വ്യാകരണം ഇല്ലെന്നു കണ്ടു് ആ ന്യൂനത പരിഹരിക്കേണ്ട ഭാരം, സെൻറു തോമ്മസ്

അബ്രാഹത്തിന്റെയും തന്റെ പിതാക്കന്മാരുടേയും ഭാഷ കൽദായ സുറിയാനി തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നു നിസ്തംശം അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

അബ്രാഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമികളായ എബ്രായക്കാരുടെ ഭാഷ സാക്ഷാൽ കന്നൻ ഭാഷയാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കന്നൻദേശക്കാരുമായുള്ള അവരുടെ ദീർഘസഹവാസം നിമിത്തം തങ്ങളുടെ പൂർവ്വഭാഷയുമായി ദൃഢബന്ധമുള്ള കന്നൻഭാഷയെ അനായാസേന പരിശീലിക്കുകയും ഇപ്രകാരം കൽദായ ഭാഷയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായതും എബ്രായ എന്ന അഭിധാനത്തോടു കൂടിയതുമായ ഒരു ഭാഷ തങ്ങളുടെ സ്വഭാഷയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുതസംഗതി ഇദാനീന്തനന്മാരായ അഭിജ്ഞന്മാരാൽ സർവ്വസാധാരണമായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതായാൽ തത്സംബന്ധമായി ഇതിലധികം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എബ്രായഭാഷ പ്രാചീനതമമാണെന്നു വാദിക്കുന്ന വേദാന്തപക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായം, “കിഴക്കൻഭാഷകൾമാത്രമല്ല സകല ഭാഷകളും എബ്രായഭാഷയിൽ നിന്നുണ്ടുതന്നെ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നാണ്.” എബ്രായ, കൽദായ, അറബി, ഫെനീഷ്യൻ മുതലായ ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം അവർ ഇപ്രകാരം വാദിക്കുന്നതു്. ഈ സാമ്യവും പരസ്പരബന്ധവും ഈ ഭാഷകളെല്ലാം ഒരേ ഭാഷാകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവയാണെന്നു കാണിക്കുന്നതല്ലാതെ കൽദായ ഭാഷയുടെ പ്രാഥമികത്വത്തെ മുൻപാലപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കതായിരിക്കുന്നില്ല.

ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതായി ഈ ഭാഷയ്ക്കുള്ള വേദാന്ത വൈശിഷ്ട്യം അതിന്റെ ലിപികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ലോകത്തിൽ നാം ഇപ്പോൾക്കൊണ്ടുന്ന അനേകതരപരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് ആസ്പദമായിരിക്കുന്ന ‘ലിപി’കളുടെ ഉപയോഗം കണ്ടുപിടിച്ച ആ മഹോത്തമൻ സർവ്വജനങ്ങളുടേയും ശാശ്വതമായ സ്മരണയ്ക്കും സ്മൃതിക്കും അർഹനും, അതു് ഏതുഭാഷയിൽ ആദ്യമായി നടപ്പായോ ആ ഭാഷ സകല മനുഷ്യരുടേയും ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കത്തക്കതുമായിരിക്കുന്നല്ലോ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിന് ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ ഈ വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ച ആ മഹാനഭാവന്റെ പേര് ഏതെന്നോ അയാൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം ഏതെന്നോ നിസ്തംശം പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും അയാൾ സുറിയാനിവംശജാതനാണെന്നും ലിപികളുടെ ഉപയോഗം ആദ്യമായി നടപ്പായ ഭാഷ കൽദായസുറിയാനി ആണെന്നും കാരണസഹിതം തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഉത്തരദേശീയരും പശ്ചിമരാജ്യക്കാരും റോമ്മാക്കാരിൽനിന്നും, റോമ്മാക്കാർ ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്നു

മാണു ജ്ഞാനസമ്പാദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നതു സർവവിദിതമായിരിക്കയാൽ ലിപികളുടെ ഉപയോഗവും അവരിൽനിന്നുതന്നെയാണു് അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു യുക്തിപൂർവ്വം സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണു്.

ഈദൃശവിദ്യകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും ഗ്രീക്കുകാരുടെ സ്വപ്രയത്നാൽ ഭൂതഫലങ്ങൾ തന്നെയോ അതോ, അക്കാലത്തു് ഉത്കൃഷ്ടന്മാരായിരുന്നവേറെ വല്ലവരിലുംനിന്നു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവയോ, സേപാത്സാഹം വഴിയായി ശ്രേഷ്ഠപദവിയിൽ കൊണ്ടുവരികമാത്രം ചെയ്തിട്ടുള്ളവയോ എന്നൊരു ചോദ്യം ന്യായമായും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. ഏതദിഷയത്തെക്കുറിച്ചു്, മഹാപണ്ഡിതനായ വർത്തോന്റസ് (Waltonus) എന്നയാൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. എന്തെന്നാൽ,.....
Omnis aliarum Nationum sapientia ex Chaldaeis originem duxerit, omnesque scientiae ab Oriente in reliquas mundi partes deriventur, ut Latini ex Graecis, aliique ex Chaldaeis, sive Assyriis quod idem sonat, scientias omnes, quas Postea excoluerunt, primo acceperunt; മറുജ്ജ “എല്ലാ ജാതിക്കാരുടെയും ജ്ഞാനം കൽദായക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടുതലിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും കിഴക്കുനിന്നു ലോകത്തിന്റെ മറുഭാഗങ്ങളിലേക്കു പരത്തപ്പെട്ടു. അതായതു്, ലത്തീൻകാർക്കു് (റോമ്മാക്കാർക്കു) ഗ്രീക്കുകാരിൽനിന്നും, ഗ്രീക്കുകാർക്കും മറുജ്ജവർക്കും കൽദായ അഥവാ അസീരിയാക്കാരിൽനിന്നും തങ്ങൾ പിന്നീടു വർദ്ധിച്ചിച്ചതായ എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും ആദ്യമായി ലഭിച്ചു.” എന്നാൽ, 1590 - നും 1500 - നും മധ്യേ ഗ്രീക്കുരാജ്യത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പെവുനിച്ചി എന്നവംശക്കാരിൽനിന്നുണ്ടുവരമൊഴിയുടെ ഉപയോഗം യൗനായക്കാർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് അവരുടെ പൂർവ്വികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ടങ്കിലും, ഈ വിദ്യ പെവുനിച്ചികളാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പെവുനിച്ചികളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറയുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കൽദായക്കാരുടെ അയൽവാസികളായ ഇവർ സ്വയാധിപത്യമോ രാജ്യത്താലോ ഇല്ലാതെ വളരെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽ ജീവിച്ചു വന്നിരുന്നവരും, കാലയാപനത്തിനായിത്തന്നെ സദാ പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ട നിലയിൽ ഇരുന്നവരുമായിരുന്നു.

ഇനി സുറിയാനിഭാഷയുടെ പുത്രികളായ കിഴക്കൻഭാഷകൾ വല്ലതിനും ഈ വൈശിഷ്യത്തിനു് അർഹതയുണ്ടോ എന്ന് ഒരന്വേഷണത്തിനുകൂടി വകയുണ്ടു്.

അമ്മേനിയൻ ഭാഷയിൽ ലിപികളുടെ പ്രയോഗം നടപ്പാക്കിയതു്

*

ശ്രീ. മു. ടി -ാം നൂറാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മെസോപ്പട്ട് എന്നയാളാണെന്ന് അവരുടെ പ്രാചീനചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം ഓരോ കിഴക്കൻഭാഷകളിലും പിൽക്കാലങ്ങളിൽ മാത്രമാണു ലിപികളുടെ ഉപയോഗം പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് അതതു ഭാഷകളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അതിനാൽ ആദികാലങ്ങളിൽ കലാവിദ്യകൊണ്ടും ഇതരജ്ഞാനങ്ങൾകൊണ്ടും മറെറല്ലാ ജാതിക്കാരെയും അതിശയിച്ചിരുന്നവരായ കൽദായക്കാർതന്നെയാണു ലിപികളുടെ ഉപയോഗം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, മറ്റുള്ള സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും അവരിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ വിദ്യയും ഗ്രീക്കുകാർക്കും മറ്റുള്ള ജാതിക്കാർക്കും കൽദായക്കരിൽനിന്നാണു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി, എന്നുവേണ്ടു മറ്റു യാതൊരു ഭാഷയ്ക്കും സിദ്ധിക്കാത്തതും സർവപ്രസിദ്ധവും അനർഘരത്നസമാനം തന്റെ ശിരസ്സിൽ സദാ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വേറൊരു വിശിഷ്ടത ഈ ഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ, ദൈവം ആദിപിതാവായ ആദത്തിനോടു സംസാരിച്ചത് ഈ ഭാഷയിലാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നതുകൂടാതെ ലോകരക്ഷാർത്ഥം മർത്യാവതാരംചെയ്ത ഈശോമിശിഹാ വി. കർബ്ബാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചത് ഈ ഭാഷ തന്നെയാണെന്നുള്ളതു സർവസമ്മതമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശിഷ്ട ഗുണത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റു പല പുരാതന ഭാഷകളേയുംപോലെതന്നെ ഈ ഭാഷയും കാലാന്തരത്തിൽ നാമാവശേഷമായിത്തീരുവാൻ ഏല്പിപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭാഷ ഈശ്വരദത്തവും പ്രത്യേക ദൈവപരിപാലനയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുപോരുന്നതുമായ ഒന്നാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും ഈ ഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിന്മേട്ടേറെ ഉണ്ടെങ്കിലും, മേൽപ്പറഞ്ഞവയിൽനിന്ന് അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം ഒരുവിധം വിശദമായിരിക്കുന്നതിനാലും, വിസ്തരഭയത്താലും, അതിനായി ഭാവിക്കാതെ ഈ ഭാഗം ഇവിടെ സമാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇപ്രകാരം നാനാപ്രകാരേണയുള്ള വൈശിഷ്ട്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ ഭാഷയുടെനേക്ക് ഒരു പ്രത്യേകവാത്സല്യവും അഭിമാനവും നിഷ്പക്ഷപാതികളായ ഏവർക്കും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ മലയാളത്തിലേ കൽദായ സുറിയാനിസഭ തന്റെ സ്ഥാപകനായ മാർ തോമ്മാസ്റ്റീരിയായുടെ കാലം മുതൽക്കേ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ ഈ ഭാഷയിൽ

അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നതുകൊണ്ടു പൗരോഹിത്യത്തെ അകാംക്ഷിക്കുന്ന ബാലന്മാർക്ക് ഈ ഭാഷാപരിജ്ഞാനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത യോഗ്യതകളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഭാഷാജ്ഞാസത്തിന് അവശ്യം വേണ്ടതായ ഉപകരണങ്ങളുടെ സാഹായ്യവും അവർക്കു സുലഭമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനോലാഭാവരോധം അപേക്ഷിച്ച് ഒരു നിഘണ്ടുവും, വ്യാകരണവും ഏതായാലും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നി. വ. ദിവ്യശ്രീ മേനോച്ചേരി മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാനച്ചൻ അവർകളുടെ അതിശ്ലാഘനീയമായ പ്രോത്സാഹനത്താൽ വ്യാകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഒരുവിധം നിർവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സുകരവും സുഗമവുമായ ഒരു നിഘണ്ടു ഇതേവരെയും ഈ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മുൻപ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നത്, “കർസോൻ” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഹസ്തലിഖിത നിഘണ്ടുക്കൾ ആയിരുന്നുല്ലോ. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥാനുസരിച്ചു പല ഭാഷകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും നമ്മുടെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ അവശ്യം ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈട്ടുശ നിഘണ്ടുക്കളെ പകർത്തിയെടുത്തു സംഗ്രഹിക്കണമെന്നതു സുസാധമായിരിക്കുന്നില്ല. സുറിയാനിഭാഷയിൽത്തന്നെ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിഘണ്ടുക്കൾ നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കു ദുർഗ്രഹമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു സ്വപരിചയത്താൽത്തന്നെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏതനൂലും ഭാഷാപ്രാരംഭപാഠക്കാർക്കു സുഗ്രഹമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു സുറിയാനി മലയാള നിഘണ്ടു എഴുതുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ച് ഏതാനും ഭാഗം എഴുതിത്തീർത്തിരിക്കേണമെന്നു നിതാന്ത വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ തൃശ്ശിവപേരൂർ വി. അ. മേനോച്ചേരിൽ മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാനച്ചൻ അവർകൾ, തന്റെ പ്രത്യേകപ്രേരണയാൽ ബ. കുറിക്കാട്ടു പൗലോസച്ചനും, ബ. പുല്ലൻ ദേവസ്സിയച്ചൻകൂടി രചിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ വന്ദ്യവൈദികന്മാരുടെ അകാലമൃതിമൂലം നക്കൽ പരിശോധിച്ചു തിരുത്തേണ്ടവ തിരുത്തിയും, ചേക്കേണ്ടവ ചേർത്തും അച്ചടിപ്പിക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ പ്രബന്ധത്തെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സകല അവകാശങ്ങളോടുകൂടി സദയം എന്നെ ഏല്പിച്ചുതു്.

ഈ നക്കൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചതിൽ സാധാരണോപയോഗത്തിൽ ഉള്ളവയും, ശാസ്ത്രസംബന്ധമായി ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ളവയുമായ അനേകം വാക്കുകൾ ഇതിൽ ഇല്ലെന്നു കണ്ടുകയാൽ അവയേചേർത്തിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ ഒട്ടേറെ സുറിയാനി തുല്യാർത്ഥപദങ്ങൾ വിശേഷാൽചേർക്കയും, ആവശ്യകരണീയമെന്നു തോന്നിയ ഭേദ

ഗതികൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് എനിക്കു മുഖ്യമായി ഉപകരിച്ചത്, നി. വ. ദിവ്യശ്രീ മാർ തോമ്മാ അവിദോ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ സുറിയാനി നിഘണ്ടുവാണെങ്കിലും മെത്രാബുദ്ധൻ അവർകളുടെ സുറിയാനി ലത്തീൻ നിഘണ്ടുവും, കസ്തേലി നിഘണ്ടുവും, മറ്റു പല കർസോൻ അകാരാദികളും എനിക്കുപകരിക്കാതിരുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും വായനക്കാരന്റെ മുൻപിൽ ഇരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം എല്ലാംകൊണ്ടും പൂർണ്ണമായ ഒന്നാണെന്നോ, ഇതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ലെന്നോ എനിക്കു വിചാരമില്ല.

മലയാളഭാഷ ഇപ്പോഴും അപൂർണ്ണസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം മലയാളത്തിൽ ശരിയായി പറയുന്നതിന് എനിക്കു് അനല്പമായ പ്രയാസം നേരിടാതിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അപൂർവ്വ ചിലവാക്കുകൾക്കു മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം പറയാതെ ഇംഗ്ലീഷിലോ, ലത്തീനിലോ, സുറിയാനിയിൽത്തന്നെയോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെയും മലയാള അർത്ഥം അത്ര സുഗ്രഹമല്ലെന്നു തോന്നിയ ഇടങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷിലോ ലത്തീനിലോ കൂടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിഘണ്ടുവിന്റെ അവശ്യകതയെ ഏതയും വേഗത്തിൽ നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി ധൃതിയിൽ അച്ചടി നടത്തിയതിനാൽ ഒട്ടേറെ പിശകുകൾ വന്നുകൂടാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവയുടെ ശുദ്ധിപത്രം കടശി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകം നമ്മുടെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു തങ്ങളുടെ തിരുക്കർമ്മഭാഷ നല്ലവണ്ണവും സുലഭമായും പഠിക്കുന്നതിനുപകരിക്കുകയും അതുവഴിയായി ദൈവസ്തുതി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ അതുതന്നെ ഏന്റെ സകല പ്രയത്നങ്ങൾക്കും ധാരാളമായ പ്രതിഫലമായി ഞാൻ കരുതിയിരിക്കുന്നു.

കടശിയായി അച്ചടി നടത്തുകയിൽ പ്രാഫ് വായിക്കുന്നതിലും മറ്റു മുഖ്യ എല്ലാസംഗതികളിലും സസന്തോഷം എന്നെ സഹായിച്ച റെട്ടുകല്ലേൽ ബ. തോമ്മാച്ചന്റേയും, പ്രാഫ് നോക്കുന്നതിൽ സഹനസ്സോടെ എന്നെ ആദരിച്ച മാളിയേക്കൽ ബ. മത്തായിശമ്മാശന്റേയും നേരേ ഞാൻ അത്യന്തം കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

പുത്തൻപള്ളിസെമ്മിനാരി,
1907 - ജൂൺ - 3.

പ്രകാശകൻ,
ക. അ. ക.

രണ്ടാം പതിപ്പിന്റെ കാര്യം

പുത്തൻപള്ളി സെമ്മിനാരിയിലെ സുറിയാനി മല്ലാൻ എന്ന സുപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള പെ. ഡബ്ലു. അത്രയോസച്ചൻ അവർകളുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണ്, “സുറിയാനി മലയാള നിഘണ്ടു.” 1906 - ൽ പ്രസാധനം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രതികൾ എല്ലാം വിറ്റു തീർന്നിട്ടു വെച്ച് പത്തു കഴിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ഒരു പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി അന്നുമുതൽ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നു സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം. പെ. ഡബ്ലു. മല്ലാനച്ചന്റെ നിഘണ്ടു അതേവിധത്തിൽ വീണ്ടും മുദ്രണം ചെയ്യുകയെന്നത് എളുപ്പമായിരുന്നു. എന്നാൽ, പഠിതാക്കളുടെ സൗകര്യത്തെയും പ്രായോഗിക സൗഗമ്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചു അതിൽ പല മാറ്റങ്ങളും വരുത്തേണ്ടതായിവന്നു. വാക്കുകളുടെ ക്രമം ഈ പതിപ്പിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്താനായിത്തീർന്നു കാരണം ഇതാണ്. പുതിയ വാക്കുകളും കൂടുതൽ അർത്ഥങ്ങളും ശൈലികളും ചേർത്തു കഴിയുംവിധം വിപുലമാക്കിയെന്നുള്ളതാണ് മൂലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഇതിനുള്ള വേറൊരു വ്യത്യാസം. എന്റെ ഈ ശ്രമം എത്രമാത്രം സഫലമായിട്ടുണ്ടെന്നു മഹാജനങ്ങൾ വിധിക്കട്ടെ. ശൈലികളും വാക്കുകളും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ‘പെയിൻസ്വിത്ത്’ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ നിന്നു പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുള്ള സുറിയാനി ഇംഗ്ലീഷ്, സുറിയാനി ലത്തീൻ നിഘണ്ടുക്കളെയാണ് ഞാൻ പ്രധാനമായി അശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നിഘണ്ടുനോക്കി വാക്കുകൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അല്പം പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സംഗതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു ധാതുവിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിയകളും, നാമങ്ങളും, വിശേഷണങ്ങളും ആ ധാതുവിനോടു ചേർത്തുതന്നെയാണു കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഉദാ:- പാപ്പാ ധാതുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ, പാപ്പാപ്പാ എന്നിത്യാദി വാക്കുകൾ എല്ലാം പാപ്പാ ന്റെ താഴെത്തന്നെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാപ്പാപ്പാ എന്ന വാക്കു പാപ്പാ ൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുതവാക്ക് ‘പ’ ൽ അതു വരേണ്ട സ്ഥാനത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. See under പാപ്പാ എന്നു നിർദ്ദേശം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

(കമ്മ):- ഒരു കമ്മണിക്രിയയോടുചേർന്ന്, വലയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ “കമ്മ” എന്നുകണ്ടാൽ ആ കമ്മണിക്രിയയ്ക്കു അതിന്റെ കാരകത്തിലുള്ള

അത്മങ്ങളെല്ലാം കർമ്മണിയാക്കണമെന്നാണത്മം.

'പ' കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന ക്രിയകളിൽ നിന്നുതടവിക്കുന്ന ക്രിയകൾക്കും, നാമങ്ങൾക്കും, വിശേഷണങ്ങൾക്കും പലപ്പോഴും ഈ 'പ' ഇല്ലാതിരിക്കുമെന്ന കാരണത്താൽ ഇത്തരം വാക്കുകൾ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള വിഷമം കുറയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ വാക്കു ന്യായമായി വരേണ്ട സ്ഥാനത്തു ചേർത്തിട്ട്, ഇന്നവാക്കിനു താഴെ നോക്കുക എന്ന് നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഉദാ:- പട്ടാ എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുതടവിക്കുന്ന പട്ടപ്, പട്ടപ്പ, പട്ടപ്പപ്പ, പട്ടപ്പപ്പപ്പ എന്നതിന്റെ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നെങ്കിലും 'പ' ൽ അതു യഥാസ്ഥാനത്തു ചേർത്തുകൊണ്ട് See under പട്ട എന്നു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

'2' ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ തലിതക്രിയകളുടെ കർമ്മണി ഭവിഷ്യത്തിൽ മൂന്നു 'പ' ഒരമിച്ചവരുമ്പോൾ ഒന്ന് ഉപേക്ഷിക്കുക പതിവാണെന്നുള്ളതും അനുവാചകന്മാർ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ഉദാ:- പട്ടപ്പ, പട്ടപ്പപ്പ, പട്ടപ്പപ്പപ്പ, പട്ടപ്പപ്പപ്പപ്പ. ഇതുപോലെതന്നെ സീൽകാരലിപികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'പ . പ' എന്നീ അക്ഷരങ്ങളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ക്രിയകളെ കർമ്മണിയാക്കുമ്പോൾ കർമ്മണി പ്രത്യയത്തിലേ 'പ' സ്ഥാനം മാറുന്നതും '5.9' കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്നവയിൽ "പ" സ്ഥാനം മാറുന്നതിനും പുറമേ, "പ . പ" എന്നു യഥാക്രമം രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന കാര്യവും വാക്കുനോക്കുന്നവർ പ്രത്യേകം ഓർത്തുകൊള്ളണം.

"പട്ട, പപ്പ" എന്നിവപോലുള്ള ക്രിയകൾക്കു മധ്യത്തിൽ ഒരു "പ" ഉണ്ടായിരുന്നവെന്ന സങ്കല്പത്താൽ ഇത്തരം ക്രിയകൾ, "പ" രണ്ടാം അക്ഷരമായി വരുന്ന വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനത്താണു ചേർക്കുക പതിവ്. ആ പതിവനുസരിച്ചുതന്നെ ഇതിലും ചേർത്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു സ്മർത്തവ്യമത്രേ.

ധാതു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വിഷമമുള്ളതും യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർക്കുവാൻ വിട്ടുപോയതുമായ വാക്കുകൾ അവസാനത്തിൽ അനുബന്ധമായിട്ടു ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആശ്ചര്യകരമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ പുസ്തകം സംബന്ധിച്ച് എനിക്കുള്ള ഒന്നാമത്തേ കടപ്പാട് പെ. ബി. അനൂയോസച്ചൻ അവർകളോടാണ്. അദ്ദേഹം ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എന്നെ ധാരാളമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതിനും പുറമേ, വേണ്ട തിരുത്തലുകളും മാറ്റങ്ങളും വരുത്തി അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ പൂർണ്ണവകാശം എനിക്കു സസന്തോഷം നൽകുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേർക്കു് എനിക്കുള്ള

നിസ്സീമമായ കടപ്പാടിനെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ മാനാനം ഹൈസ്കൂളിലേ.രണ്ടാം ഫോത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു സുറിയാനിപഠിക്കുവാൻ ഒരു കൗതുകം തോന്നി. എന്റെ ഈ കൗതുകത്തെ പുലർത്തുകവണ്ണം സുറിയാനി അക്ഷരമാലയും, ഒന്നാം പാഠപുസ്തകവും പഠിപ്പിച്ച് എന്റെ ആഗ്രഹത്തോടനുസരിച്ച്, ഭാഗ്യസ്തരണാർഹനും, വാഴക്കുളം സ്വദേശിയുമായ ക. നി. മു. സ. ഫോദർ ലൂക്കാസ് തറയിൽ അവർകളെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്തുരിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യവിശ്രാന്തി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുവാൻ ഇത്തരണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.

ഇനിയും എന്റെ കൃതജ്ഞതയെ അർഹിക്കുന്നത് എന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും സഹവാസികളുമായ റവ. ഫാ. ഗീവറുഗീസ് പുത്തൻപുര, വിചോൻ റവ. ഫാ. ജോൺ കുനപ്പിള്ളി എന്ന മഹാമനസ്സന്മാരാണ്. ഈ നിഘണ്ടുവിന്റെ പ്രയത്നം വായിക്കുന്നതിലും, ഭാഷാസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിലും ഇവർ ഇരുവരും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഔത്സുക്യത്തിനും സന്നദ്ധതയ്ക്കുമായി ഞാൻ ഇവരോടു വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

അവസാനമായി സുറിയാനി ഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരായ എല്ലാവരുടേയും അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇതാ ഈ പരിഷ്കരിച്ച നിഘണ്ടുവിനെ സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മംഗല്യശൈലിനാഥി,
1940 - ജൂലൈ - 3.

മത്തായി ക. വടക്കൽ

സംക്ഷിപ്ത പദങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം.

ഈ	-	ഈവിഭാഷ.	നാ. ക്രി	-	നാമത്തിൽ നിന്നു് ഉത്ഭവിച്ച ക്രിയ.
ഈർമ്മ	-	ഈർമ്മനിയൻഭാഷ.	നോ	-	നോക്കുക.
ഉ. ഇ	-	ഉപയോഗം ഇല്ല.	പ. സു	-	പഴയ സുറിയാനി.
ഉപ	-	ഉപസർഗ്ഗം.	പു	-	പുല്ലിംഗം.
എത്തി	-	എത്യേപ്പൻ ഭാഷ.	പു. സു	-	പുതിയ സുറിയാനി.
ഏ	-	ഏകവചനം.	പേ	-	പേന്ത്യൻഭാഷ.
ഒ. നോ	-	ഒത്തു നോക്കുക.	പ്ര. നാ	-	പ്രതിനാമം.
ഒ. നി	-	ഔദ്യോഗ്യസെനിയൻഭാഷ.	ഖ	-	ഖടവചനം.
കമ്മ	-	കമ്മണിക്രിയ.	ഖ. മാ	-	ഖടവചനം മാത്രം.
കമ്മ. നാ	-	കമ്മണ്യത്വനാമം.	ഭാ	-	ഭാവികാലം.
കൽ	-	കൽദായഭാഷ.	ഭൂ	-	ഭൂതകാലം.
ക്രി	-	ക്രിയ.	മു. ക്രി	-	മൂലക്രിയ.
ഗ. നാ	-	ഗണനാമം.	രൂ	-	രൂപകാത്മം.
ഗു. നാ	-	ഗുണനാമം.	ല	-	ലത്തീൻഭാഷ.
ഗ്ര. ശാ	-	ഗ്രഹശാസ്ത്രം.	ലോ	-	ലോപം.
ഗ്രീ	-	ഗ്രീക്കുഭാഷ.	വി	-	വിഭക്തി, വിശേഷണം.
ടി.	-	ടി. അത്മങ്ങൾ.	വൈദ്യ	-	വൈദ്യശാസ്ത്രം.
തൽ	-	തൽമൂലഭാഷ.	വ്യാ	-	വ്യാകരണം.
തുക്ടി	-	തുക്ടിഭാഷ.	ശ. ക	-	ശബ്ദകമ്മണി.
ചിലി	-	ചിലിംഗം.	സക	-	സകമ്മകക്രിയ.
ധ	-	ധതു.	സ്രീ	-	സ്രീലിംഗം.
നാ	-	നാമം.			
നീ	-	നീലൂ ഭാഷ.			
ഏ. എബ്ര	-	ഏബ്രായ.			

**A digital archive of Christian Art, Books,
Manuscripts & Manuals, Imagery Literature and Music.**

[Support Our Ongoing Projects](#)

- Marggam Digital Library of Christianity in India.
 - Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
 - Christian Arts / Music Iconography.
-

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA
www.TheCMSIndia.org

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of
knowledge, on Art, Literature and Music of about
thirty million Christians in India